

er Statskassen, idet den med et andet større Formaal for Die har erhvervet de sjællandske Jernbaner, bleven Eier af endnu $\frac{1}{4}$ af den Aktiekapital, som er anbragt i Gribstovbanen. Derfor antager jeg imidlertid, at Staten ligesom det sjællandske Jernbaneselskab tildels ialtsald vil være syldbestgjort ved den forøgede Trafik, som er kommen paa Nordbanen, og som ganske vist ikke er uden Betydning, naar henses til den Lysttrafik, som allerede har fundet Sted paa Gribstovbanen, og som sandsynligvis vil udvide sig meget betydelig, idet hver Gang man paa Gribstovbanen faar 80 Dros af en Lystreisende, som vil se Gribstov eller Lignende, har det sjællandske Jernbaneselskab en Indtægt af 2 à 3 Kr. Jeg skal imidlertid ikke forsøge dette videre i Detaillerne, men tror dog at turde paasta, at Staten ikke hidtil, ligesom det heller ikke har været dens Hensigt, har offret Noget. Resultatet af denne Samvirken med Finansministeriet var det, at Banen maatte faae en Retning, som fortrinnsvis skulde tilfredsstille Statskassens Interesser. Medens det ellers vilde have været meget simpelt at lægge en Bane derude, som kunde have betjent den hele Egn fuldstændig, saaledes at al Trafiken kom over Banen, havde Hensynet til, at Skovenes Interesse skulde være det Første, til Følge, at det ikke kunde lykkes ved dette Baneanlæg at betjene denne i og for sig ikke i Udstrækning betydelige Egn, og Loven som derfor ogsaa til at lade saaledes, at Anlægget skulde gaa igjennem Skovene og ende Nord eller Nordvest for Skovene. Nu blev Resultatet saaledes, at Banen kom til at ende, som de Alle vide, ude paa Græsted Mark, altsaa ved et Punkt Nord for Skovene og de Bestræbelse, som ganske vist noget sent bleve gjorte fra den samlede Egn, da man var bleven enig om at ville ansøge om at faae Banen anlagt som en Gaffelbane, saaledes at den gik igjennem Skoven og derefter forgrenede sig til de forskellige Sider af Egnen, mislykkedes, idet Regjeringen dengang maatte erklære, at Loven var til Hinder for at give Koncession paa en saadan Gaffelbane, idet der stod, at Endepunktet skulde være et Punkt Nord eller Nordvest for Skoven. Derfor maatte man bøje sig, og Resultatet blev, at Banen kom til at ende paa dette Sted og altsaa kom til at betjene først og fremmest Skovene, som jeg antager, fuldstændig, idet alle Betingelser, som vare foreskrevne af Finansministeriet, bleve opfyldte, og tillige kom til at betjene den østlige Del af det Opland, som her er Tale om, efter hvad jeg tror, ogsaa temmelig fuldstændig, medens derimod den vestlige Del af Oplandet, hvor Helsingør er Knudepunktet for den Trafik, som derfra skal komme, ikke kunde tilstrækkelig betjenes, og Spørgsmaalet blev saa til Syvende og Sidst foreløbig løst ved den Forbring fra Frederiksborg Amtsråd, hvis Medvirkning var fuldstommen nødvendig, for at Sagen kunde realiseres saavel fra

Statskassens som fra Privates Side, at det maatte stille som Betingelse for sin Medvirkning, at Banen blev lagt i en vestlig Udkant af Skoven og fik en Station ved Ragerup, og Motiveringen var den, at man haabede eller med Sikkerhed gik ud fra, at det snart vilde lykkes at faae en lille Sidebane op, som kunde bringe Helsingørne med ind under Banen. Det var altsaa Forudsætningen, og det er denne Forudsætning, som nu er kommen til orde i dette Lovforslag. Bestyrelsen for Gribstovbanen har ikke været i nogen Tvivl om, at det vilde lykkes den, hvis disse to Udvidelser af Banen, som her ere foreslaaede, maatte komme istand, at erhverve det nuværende Aktieselskabs Samtykke til en saadan Udvidelse paa de Bilskaar, som ere omhandlede i Lovforslaget, og Sagen er tagen under Et, idet man har ment, at det ikke vilde være rigtigt, naar det kunde undgaa, først at bygge Banen til Gilleleie og senere til Helsingør eller omvendt, men har ment, at det hele Anlæg helst maatte bringes til Afslutning paa een Gang, og Bestyrelsen har erklæret sig villig til for sit Vedkommende at tage Sagen i sin Haand. Hvad den første Udvidelse til Gilleleie angaar, kunne Forslagsstillerne der først støtte sig til Noget, som ikke har og maaste heller ikke bør have nogen videre Betydning. Man kan støtte sig til en almindelig Opinion om det Urimelige i, at Banen endte paa Græsted Mark. Forslagsstillerne kunne tillige støtte sig til velvillige Udtalelser fra mange Medlemmer af dette Thing, som have haft Velvilje til at se Belliggenheden af denne Endestation, da Banen blev aabnet. Det har i det Hele sat sig fast i Bevidstheden som Noget, der var naturligt og endog saa selvfølgeligt, at Banen blev forlænget ud til Gilleleie, hvor der jo findes en Søhavn, og paa den anden Side er det ikke tvivlsomt for Forslagsstillerne eller for de Folk, som iøvrigt have beskæftiget sig med denne Sag, at skal den lykkes, kan det ikke ske paa anden Maade, end ved at Statskassen maatte interessere sig for dette Anlæg; thi i og for sig føres der ikke noget nyt Opland ind under Banen, men det er hovedsagelig Fiskerleiet og den Trafik, som kunde tænkes gjennem Søhavnen, der egentlig skulde medføre Indtægt for Banen. De Pengestrækter, som findes i Gilleleie, der, som de Herrer vide, ikke ere store, er der allerede for Størstedelen lagt Beslag paa ved Tilveiebringelsen af selve Stambanen. Derfor ere ogsaa de Mænd, som satte sig i Spidsen for denne Sag, og som i sin Tid indbragte et Andragende til Indenrigsministeriet og senere have andraget Sagen for Jernbaneselskabet, gaaet ud fra, at det ikke vilde lykkes at gennemføre denne Sag, medmindre Statskassen vilde engagere sig og faa at sige betofte hele Anlægget af Udvidelsen til Gilleleie. Spørger man nu om, hvorfor eller hvorledes der overhovedet kunde blive Spørgsmaal om at stille